

Презъ есента х. Димитъръ се върналъ пакъ въ Влашко.

Стоянъ ходилъ това лѣто повече самъ, а презъ зимата зимувалъ въ гората близу до Сливенъ. Въ 1865 г. Стоянъ заръчалъ на едни кираджии да кажатъ въ Гюргево на единъ неговъ приятель, щото, ако е възможно, да му изпроводи 4—5 момчета. Въ онова време при Стояна дошелъ нѣкой си Михалъ Куртъооглу, който бѣше хлѣбаринъ въ Гюргево, и разговорили се. Когато Михалъ се върналъ въ Гюргево, то рекълъ на Х. Димитра, че ако Стоянъ се върне въ Румъния, то ще да го заколи посрѣдъ Букурещъ. Михалъ събралъ нѣколко момчета и завелъ ги при Стояна. Х. Димитъръ това лѣто не е излазялъ. Имената на момчетата, които отидоха при Стояна, сж следующитѣ: Никола Манчовъ изъ Сливенъ, Димитъръ Косовацъ (Общи), Мавро Казанлъчанинъ, Трифонъ изъ с. Турия (Казанлъшки окржгъ) и Михалъ Куртъооглу. Стоянъ посрещналъ своитѣ нови другари като братия и посъветувалъ Куртъооглу да се върне назадъ въ Гюргево. Стоянъ ходилъ по Стара планина съ своитѣ нови другари около месецъ и половина. Единъ день, когато спалъ, той билъ убиенъ близу до Жеравна. Разказватъ, че го е убилъ Трифонъ. Всичкото това ми е разказвалъ Димитъръ Косовацъ (Общи). Той ми разказваше, че и Никола е знаялъ за това убийство. Не зная сега: дали е знаялъ за това гнуснаво дѣло и Х. Димитъръ? — Азъ не вѣрвамъ. Ако нѣкога ми мине въ ржцетѣ Трифонъ, то ще да узная истината и ще да отмъстя комуто трѣбва за тоя български юнакъ¹. Ето ви и една пѣсенъ:

¹ Разказватъ, че Трифонъ е убиенъ лани (въ 1872 година) отъ едни овчари. Р. (Л. Каравеловъ).